

אבנרי : וגם נשק.

קרייסקי : ציוד תעשייתי! זה שממלאים את האיוור הזה בנשק, זהו הפשע ההיסטורי הגדול ביותר! אולם בהזדמנות זו הייתי רוצה לומר עוד משהו: באחד הגיליונות האחרונים של ה-NATIONAL GEOGRAPHIC, אחד מכתביהעת הטובים ביותר בעולם, קראתי שמדינות המזרח-התיכון העמידו לרשות הארצות המתפתחות 17 מיליארד דולאר, בעוד שארצות התעשייה העשירות העמידו רק 12 מיליארד. אלה הם מיספרים שהתעו גם אותי.

אבנרי : זה באמת די מדהים.

קרייסקי : איכשהו מתעוררת השאלה, האם כל זה ידוע גם בישראל? **האם באמת מאמינים שם שאפשר להתעקם מכל המציאות? אנשים משכילים יודעים כל זאת, כמוכן, אך מי מספר זאת להמונים? אלה מאמינים בדברים מסוימים, כגון הטולידאריות הבלתי-ניתנת-לעירעור של כל בנייהאדם ממוצא יהודי.**

■ ■ ■

אבנרי : הרשה לי שאלה אישית יותר.

האם אתה רואה את עצמך כמתווך אפשרי בין ישראל ועמית-ערב?

קרייסקי : לא, עניתי על כך כבר פעמים רבות. לא בתחום הפוליטי, ואף לא בתחומים אחרים, שכן לכך חסר התנאי המוקדם. אין אני האדם המוקבל על כל הצדדים, וגם אינני מוכן להתחנף לשם כך.

יש לי ידידים טובים בישראל. אני אומר בארצות-ערב, שמאמנותנו למיפלת-העבודה הישראלית אינה ניתנת לעירעור. כולנו קשורים למיפלת זו בקשר הדוק. הרבה ממה שאנו עושים, אנו עושים אומנם למען השלום. אולם גם למען ההגנה על קיומה של מדינת ישראל. שכן בחזקת סוציאליסטים בינלאומיים, אנו חשים מחויבות לכך.

השלמות מוזמן עם זה, שדעוכם לא אמצא בישראל מידה של אהדה כמו שמצאתיה בארצות הערביות. מעולם לא היו לי בעניין זה אשליות.

אבנרי : אתה בוודאי שאלת את עצמך פעמים רבות, מדוע אתה מעורר התנגדות כזאת בישראל. כיצד אתה מסביר זאת לעצמך?

קרייסקי : כן, זה תלוי בכך, ששם קיימת גישה שלילית לדבר הנראה לי כאמת היסטורית. היינו: ששאלת היהודים מוצגת לאנשים בישראל בצורה לא-נכונה. שכן, אין זה נכון שבנייהאדם ממוצא יהודי שהיו באירופה הגיעו לשם מארץ-ישראל הקדומה. דיברי ימי העולם לא היו כה פשוטים!

מעולם גם לא ראיתי בציונות את הפיתרון לשאלת היהודים, ואף לא רעיון אמיתי היכול לשמש תשתית אמיתית למדינה. הרי לולא היטלר, לא היתה קמה מדינת ישראל במימדים כאלה.

תן לישראל להתקיים רק 30 שנה בשלום. זה ישנה לגמרי גם את הצורה הנוכחית של הזאומיות הציונית, ותוך כמה עשרות שנים היא תהפוך לאומיות ישראלית.

אגב, הרעיון הזה של "אתה בחרתנו", שכבר גרם צרות כל-כך נוראות ליהודים, עלול היה להביא את מדינת-ישראל אל האבדון. למרבה המזל יש (בישראל) אנשים צעירים ונבונים, שאינם "מדברים ציונות". נדמה לי שכן קוראים לזה בישראל.

אינני אדם רתי ואינני עוסק בתיאוריה דתית. לא אעסוק בזה. אעשה הכל, כפי שי עושים גם ידירי, כדי שקהילייה צעירה זאת, ששמה ישראל, תופעה מדינית חדשה זו, שי

”

מעבר היהודים באוסטריה יימשך, ומישרד של אש"ף יקום בווינה

”

הזכיחה יכולת-קיום עצומה בזמנים הקשים כי יותר, תמשיך להתקיים.

בשולם היא תשגג יותר טוב מאשר במילחמה!

■ ■ ■

אבנרי : אני מתרשם, מדברך, שיחסך הפנימי לישראל הרבה יותר עמוק, מכפי שאתה מוכן להודות.

קרייסקי : יחס פנימי זה חסר לי מכל הבחינות, ועל זה מאשימים אותי פעם אחר פעם. כל אחד מכיר את מוצאי, והרי יהיה זה גרוטסקי להכחיש אותו או לנסות להסתירו. כל אחד יודע מי אני ומי היו הורי ואבותי. כאן אין מה להדחיק, אין אף תיק מיספטי אחד למישפתי מאז מילחמת שלושים השנה, ולהיפך, יש אישורים להתנהגות טובה. אחד, משנת 1694, מעיד על אחד מאבותי, פליקס זאקס, שהיה אדם ישר, שמעשיו הביאו תועלת ליהודים ולנוצרים.

בראשית המאה ה-17.

מהצד השני אפשר להגיע לכלל מסקנה שדוקא עתה, כאשר העולם הערבי הוא מפולג, דרושה מילחמה קטנה וקצרה כדי ללכד את העולם הערבי, דבר שבוודאי יקרה אם תפרוץ מילחמה. **אליא ש, מילחמה קטנה" שבזאת תגרום די תוצאות שאין לשערן מראש.**

■ ■ ■

אבנרי : אדוני הקאנצלר, איך קרה שאתה החלטת להתמחות דווקא בענייני המיזרח התיכון?

קרייסקי : כן, זוהי תופעה סובייקטיבית מעניינת, באינטרנציונאל הסוציאליסטי, שמנהיגי-מיפלות מסוימים

”

זוהי משימתו של מדינאי: להגיד לאנשים את האמת גם כשאין הם רוצים לשמוע אותה

”

ומיפלות מסוימות עוסקים דווקא באיזורים גיאוגרפיים שונים. אני, למשל, אמרתי מעט בבעיית וייאט-נאם, ולרוב לא אמרתי שום דבר, כיוון שזה היה לי עולם זר. אגב, המיזרח-התיכון עיניין את אוסטריה תמיד, במהלך ההיסטוריה שלה. המוסד שקדם לאקדמיה הקונסולארית ולאקדמיה הדיפלומטית שלנו נקרא "האקדמיה המיזרח-ית".

למשל, וילי בראנד מתעניין עכשיו מאוד בהתפתחות חיות באמריקה הלאטניקה. הוא מקיים קשרים הדוקים עם מיפלות מתקדמות ביותר באיזור זה. ידוע לך שאלוף פאלמה פיתח פעילות ערה ביותר בעניין וייאט-נאם.

לנו לא היו מעולם אינטרסים אימפריאליסטיים וקולוניאליים במיזרח-התיכון. אלפי ערבים למדו באוסטריה. והחשוב ביותר: ארצות-התעשייה של אירופה הן ארצות-התעשייה ללא תשתית של חומרי-גלם. זהו ההבדל הגדול בינו לבין ארצות-הברית. רוב הדברים שאנחנו זקוקים להם עלינו לייבא. המדינות התעשייתיות שלנו זקוקות לחומרי-גלם מכל רחבי העולם, ובראש-הראשונה אנו זקוקים לנפט של המיזרח-התיכון.

מאחר שאני יודע זאת, הנני חסיד של שיתוף-פעולה כלכלי קבוע, הרבה יותר טוב ויותר הדוק עם העולם הערבי, ועם אפריקה.

זאת היו צריכים להבין גם בישראל. אין זה אופורטוניזם גם, זהו הכפיס לחיינו הכלכליים!

חומרי-הגלם להפקת אנרגיה המצויים באירופה עצמה נמצאים רובם בתחום הקומוניסטי.

סוציאליזם-דימוקרטי בעל השכלה מארכסיסטית טובה חייב להכיר בעובדות אלה, חייב לדעת על מה מתבססת החברה התעשייתית האירופית—דהיינו, על אותם חומרי-גלם שבעידן האימפריאליזם אפשר היה לקחת אותם. עכשיו צריכים לקנות אותם. ואפשר כיום לקנות אותם רק אם מוכרים גם משהו. הארצות העשירות הן קונות גדולות, והמיזרח-התיכון הוא עשיר. הוא עושה כיום מאמצים אדירים להשיג ציוד תעשייתי.

(המשך מעמוד 7) **יודעים בדיוק מהו מראה העולם. הכרתי כמה משרים אלה, שהיו יכולים להיות שרים בכל מקום אחר לא פחות מאשר בארצם.**

■ ■ ■

הדבר המזעזע ביותר, לדעתי, הוא שהאנשים באיזור קטן-יחסית זה של כדור-הארץ אינם מכירים זה את זה. הם מאמינים זה על זה את הדברים הגרועים ביותר. הערבים יודעים פחות מדי מה מתרחש בישראל, אולם גם האנשים בישראל אינם יודעים מה מתרחש בארצות ערב. עד כמה מסובך ומגוון העולם הערבי! רבים מאמינים כי מדינות המפרץ הן מין עירתי-ספר ענקית, כגון אלה שנוצרו בשעתו באמריקה במקומות שבהם נתגלה זהב. זוהי טעות גדולה. גם שם נוצרים מיבנים חברתיים חדשים. **יש להם שם ראגות שונות לגמרי, מכפי שי סבורים בישראל.**

מובן שחושבים ללא-הרף על המתחות במיזרח-התיכון. אולם יודעים גם על הימצאם של קצינים קובאניים בתימן. **האם נראה לתושבי המפרץ הפרסי שהי קצינים הישראליים מסוכנים להם יותר מהי קובאניים? קשה לי להאמין בכך.**

אגב, החזרת בארצות-הנפט (באבורדיים) למצריים, עשתה רושם כביר, לנוכח החמדות הגדולה בחלקים אחרים של העולם. וגם אם במדינות אלו דוחים, רישמית, את מדיניות סאדאת, איכשהו מקבלים אותה במעמקי הלב.

לא אכחיש שהעבצתי באוזני בני-ישיחי, על העובדה שבעוד חודשים אחרים לומשים עיניים את שדות-הנפט הערביים, החזירו הישראלים את השדות שהיו בשליטתם. ואני מאמין שי הבינו אותי.

משום כך הזמן כה מתאים עתה למשאית-מתן. אולם להאמין, שמשום שמתחילים לראות את הפרו-

”

כאשר החזירה ישראל את בארצות-הנפט, היא עשתה רושם כביר בארצות-הנפט

”

פורציות הנכונות, אפשר להתמין באפס-מעשה — זוהי, שוב, טעות.

■ ■ ■

אבנרי : האם אתה מאמין שאם לא יוחל במשאית-מתן, תפרוץ מילחמה חדשה?

קרייסקי : כימעט בכל מקום בעולם, שבו קיימת מתיחות, עלולה לפרוץ מילחמה.

ערביים רבים מאמינים שהישראלים יגרמו למילחמה, ביגלל המתיחות הפנימיות בישראל, ביגלל הקשיים הכלכליים שלהם, ובגלל הפחד שישראל תאבד את אהדת האמריקאים.

קרייסקי עם אבנרי: המאמינים בישראל שאפשר להתעלם מהמציאות?